

«... ὁ ρηθεὶς σὲρ Τζάνες μὲ καλὸν του θέλημα καὶ μὲ καλήν του ὄρεξιν καὶ δίδει το καὶ παραδίδει το ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ ἄνωθεν κὺρ Νικολοῦ καὶ τῶν κληρονόμων του, νὰ το καλλιοργᾶ, νὰ το καμορτεῦη καλὰ καὶ νοικοκυρᾶτα, ὡσὰν πᾶσα καλὸν νοικοκύρη, νὰ το κρατῆ ἀπαντημένο, νὰ το σπεύρη χειμωνικὸ καὶ καλοκαιρινὸ εἰς ὅ,τι σπορισίματα ἤθελεν θέλειν ὁ ρηθεὶς σὲρ Τζάνες, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του νὰ βάνη ὅ,τι σπόρους ἤθελε τοῦ φανηθῆ. Καὶ διὰ τοῦτο ὑπόσχηται νὰ κοντεντάρεται ὁ ρηθεὶς κὺρ Νικολὸς ὅτι νὰ βάνη αὐτὸς ὄλους τοὺς σπόρους ἀπὸ σιτάρι καὶ κοιθάρι μονάχα ἔτσι καὶ ἀπὸ φασόλια, εἰδὲ ἀπὸ τοὺς ἐπιλοίπους σπόρους ὀμπλιγάρεται ὁ σὲρ Τζάνες νὰ βάνη ὠδιὰ λόγου του τὸ ἕναν τρίτον καὶ εἰς καμμίαν ἐξοδον νὰ μὴν ἔχη νὰ κάμη αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, εἰ μὴ νὰ εἶναι ὄλες οἱ ἐξοδες τοῦ κὺρ Νικολοῦ ἰν περπέτονο καὶ εἴ τι πέμψει ὁ θεὸς νὰ γίνεται μέσα εἰς τὸ λεγόμενον χωράφι, νὰ παίρη ὁ κὺρ Νικολὸς κληρονομικῶς δύο μερδικὰ καὶ ὁ σὲρ Τζάνες καὶ οἱ κληρονόμοι του τὸ ἕνα μερδικόν... καὶ εἰς τοῦτο ὀμπλιγάρεται ὁ ἄνωθεν κὺρ Νικολὸς ὠδιὰ λόγου (του) καὶ διὰ τοῦ(ς) κληρονόμους του ὅποιαν ὦραν δὲν ἤθελεν κάμει τὸ λεγόμενον προᾶγμα καλὰ καὶ νοικοκυρᾶτα κατὰ πῶς προμετέρει τὴν παροῦσαν γραφὴν καὶ νὰ τὸν ἤθελεν νὰ εὔρη ὁ σὲρ Τζάνες εἰς καμμίαν ἀναρέσκειαν ἢ αὐτὸν ἢ τοὺς κληρονόμους του, νὰ ἔχη ἐξουσίαν νὰ παίρη τὸ προᾶγμα του καὶ οἱ κληρονόμοι του καὶ ὁ κὺρ Νικολὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ εἶναι πριβάδοι ἀπὸ τὸ λεγόμενον προᾶγμα, κατὰ πῶς ἤθελεν εὔρεθῆ. Εἰ δὲ καὶ ἤθελεν νὰ τὸ κάμη καλὰ, νὰ το ἔχη αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του αἰῶνα αἰῶνος καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἠμποροῦσιν νὰ τοὺς ἐργάζων ἀπὸ μέσα. Καὶ διὰ ἐμπαιτικὴν δίδει ὁ κὺρ Νικολὸς τοῦ σὲρ Τζάνε σιτάρι ποσὸν β' καὶ ἐμισὴν ἀγελάδα νὰ τὴν ἔχουσιν ὄλοι μαζί μισαίικην καὶ μίαν δεοφικᾶσαν νὰ τὴν ἔχουσιν καὶ αὐτὴ μισαίικην ἀκόμη δίδει του καὶ ἕνα πιθάρι χρᾶσι, ὅπου νὰ εἶναι καλὸν καλόν, τὸ ὅποιον πιθάρι νὰ λογαῖται δύο μέτρων... Καὶ διὰ πίστωσιν τῆς γαμφῆς βάνουσι καὶ ἀλληλογίαν (ὑπέροπυρα) κέ', τὰ ἡμισὴ τῆς ἀφεντίας καὶ τὰ ἡμισὴ τῆς μισῆδος ὅπου στέργει...».

55

1539. Φιρμάνιον σ. Σουλεϊμάν Β', διὰ τὴν "Α ν δ ρ ο ν"
ἐν 287, Β' σ. 109–110 καὶ ἐν 292, σ. 223–224.

«Κηρύττω τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ἐλευθέρους πάσης ἄλλης χρηματικῆς ζημίας, βλάβης καὶ λοιπῆς ἀγγραφείας. Εἰ δὲ τινες τῶν στρατιωτῶν ἢ γενιτζάρων τολμήσωσι νὰ ἐξυβρίσωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ ἰδίῳ των τόπῳ, ἔξεστι τοῖς κατοίκοις, ἵνα ἀμύνωνται ὑπέρο ἑαυτῶν, ἀνθιστάμενοι τοῖς θρασυνομένοις...».

56

1540. Βοῦλλα 8 Μαρτίου πάπα Παύλου Γ' πρὸς ἀρχιεπίσκοπον Κερκύρας, δι' ἧς ἐπικυρώνει τὴν βοῦλλαν τοῦ 1521 Λέοντος τοῦ δεκάτου (Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 46).
ἐν 60, σ. 24–30.

57

1541. Συμβόλαιον τῆς 16 Μαρτίου, ἐν Νάξῳ.
ἐν 50, σ. 70–71.

